

Naša znamenja v župniji v letu usmiljenja

Veliko število znamenj v naših krajih: kapelic, križev, svetniških kipov, podob in kipov na hišah, na drevesih in v vdolbinah – in tudi gomil, je vsepovsod razsejanih. Ta znamenja so pomemben del naše vere, kulture ter kulturne krajine.

Ob menjavanju generacij pa hitro bledijo spomini o vzrokih za postavitve teh znamenj, pričevanja o njihovem nastanku in vlogi, ki so jih imela v vaški skupnosti in verskem občestvu. Nekatera postavljena znamenja se tudi porušijo, prestavijo ali so bila odstranjena zaradi veri nasprotujočega obdobja povojne ideologije.

Navkljub vsemu nam še danes ta znamenja zgovorno govori o težkih časih, o težavah ljudi, o žalostnih in srečnih dogodkih, o zaobljubah njihovih graditeljev, o znanju in stilih mojstrov, ki so jih postavljali in jih še v današnjem času.

Zanimiv je tudi izvor imena kapelica: »*Sámo slovensko ime za kapelico je pomanjševalnica latinske besede cappa, ki pomeni plašč s pokrivalom ali kapuco. Nanaša se na legendo o škofu Martinu iz Toursa, ki je živel v 4. stoletju. Ko je bil še rimski častnik, je nekoč polovico svojega plašča ali cappe podaril zmrzujočemu beraču. Martina so kmalu po smrti začeli častiti kot svetnika. Njegov plašč so hranili v majhnem svetišču, ki je zato dobilo ime capella – po naše kapelica.*» (dr. Boris Kuhar, Naše kapelice, 2010)

Farni zavetnik laške pražupnije je sv. Martin. Njegova dobrota nas v letu, ko obhajamo 1700 letnico njegovega rojstva, v tem letu božjega usmiljenja želi nagovarjati po teh znamenjih. Hvaležen sem članom ŽPS in ključarjem, ki so se minuli torek zavzeli, da bodo imela znamenja v tem letu še posebno mesto v župnijsekem listu. Na seji ŽPS smo se dogovorili, da v tokratno številko zapišem tudi te vrstice, da ne bi sedanji lastniki ali skrbniki znamenj, ki v večini zelo lepo skrbite zanje, podvomili, da ima kdorkoli svoje zasebne interese. Vsak podatek o znamenju je neizmerno dragocen. Če za kakšne podatke želite, da ostanejo družinska skrivnost, je najbolje, da jih osebno izmenjate z župnikom in jih bomo dali v arhiv pod zaupno.

Hvala vsem, ki ste z dobrohotnostjo in vedoželjnostjo pristopili k delu, ki bo velikega pomena tudi za rododve za nami. RM

NEDELJA SVETEGA PISMA, 4. med letom, 31.1.

Ob 7.00: za žive in + farane
ob 9.00: za + Jožeta SENICA, obl. in Amalijo
ob 10.30: za + rudarje ob 30. letnici smrti Jožeta MAČKA in ostalih
za + iz družine KRAJNIK

PONEDELJEK, 1. 2. sv. Brigita Irska, op.

Ob 7.30: za + Angelo in Izidorja BELEJA
za + Alojza OŽEK

TOREK, 2. 2. Jezusovo darovanje – svečnica

Ob 7.00: za + Antona OJSTERŠKA
ob 10.30: za + Zdenko ZUPANC, 17. obl. in Frančiško (Rifengozd)
ob 18.00 za + Avgusta HRASTNIKA, 15 obl.
po maši biblična skupina

SREDA, 3.2. sv. Blaž, škof, muč.

Ob 7.30: za + Ano TERŠEK, 30. dan
za + Stanislavo STARC
pri sveti maši bomo delili blagoslov sv. Blaža

ČETRTEK, 4. 2. sv. Gilbert, red. ust.; sv. Leon, muč.

Ob 18.00: za + Frančiško KRAŠOVEC
za + Rafaela KRAŠOVCA, 8. dan
ob 18.30: srečanje Alfa - 4

PETEK, 5. 2. sv. Agata, muč.

Ob 7.30: za + Amalijo FRECE
ob 18.00: za + sorodnike in dobrotnike
za + Ivana VERBOVŠKA

SOBOTA, 6. 2. sv. Pavel Miki, muč.

Ob 18.00: za + Jožefa PUŠNIKA
za + Franca VODOPIVCA, 8. dan
po večerni maši celonočno čiščenje Najsvetejšega

5. NEDELJA MED LETOM, 7. 2.

Ob 7.00: za žive in rajne farane
ob 9.00: za + Marijo BUČAR, Franca KLEZINA,
obl. in ženo Rozalijo
ob 10.30: za + Jožeta SLAPŠAKA, 2.obl., Antona,
Marijo, Marjano VIDEČ in Franca PETKA
za + Ivana DEŽELAKA, 40. obl.

MARTINOVA LILIJA

31. januar 2016, leto 8, št.: 05

Kapelica pri domačiji Svečnik

Dve nedelji pred postnim časom poslušamo pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2016. Letošnja vsebina se močno nanaša na leto usmiljenja.

SVETO PISMO ali BIBLIJA – OROŽJE NAŠE MOČI

Sporočilo celotnega Svetega pisma je dobra novica o Jezusu.

Čeprav je Sveto pismo zelo obsežna knjiga, ali bolje rečeno zbirka knjig, ki so različne tako po vsebini kot po obliki, je njegovo osnovno sporočilo preprosto in enovito. Ne meri na neko idejo ali prepričanje, ampak kaže na določeno osebo – na Jezusa Kristusa in na njegov edinstven pomen za vsakega posameznega človeka, ter za vse človeštvo. Dobra novica o Jezusu je trdno izhodišče, ki nam pomaga brati in razumevati Sveto pismo, je nekakšen »ključ«, s katerim prodremo tudi v njegove zahtevnejše odlomke.

Sveto pismo govori, da za vsem, kar obstaja, stoji os ebni, razumni stvarnik – BOG.

Nato poroča, da se je človek že na začetku odločil iti svojo pot in se je uprl Bogu. Ker pa se človek sam, s svojimi močmi, ne more vrniti v prvotno stanje skupnosti z Bogom, Bog poskrbi za rešitev. Uresniči se starozavezna napoved Mesija, Jezusa Kristusa, ki je s svojo smrtjo končal obdobje ločenosti med Bogom in človekom, ter vsakomur zopet omogočil dostop nazaj k Bogu. Človekov odgovor na to je VERA. Vera je globoko, osebno zanašanje na Jezusa in na njegovo odrešilno delo na križu. Je zaupanje v njegovo ljubezen in dobrohotnost, pozorna poslušnost njemu samemu, zaupanje v dobro novico, o kateri nam govori Sveto pismo.

Sveto pismo je iskreno. Napoveduje prihodnost polno težav. Uči, da je pot v nebesa ozka, a pot do pekla široka. Več kot očitno je, da Biblija ni napisana za tiste, ki želijo enostavne in lahke življenjske odgovore, ali pa optimistične poglede na človeško naravo. Ohranjena je več kot dva tisoč let. Je edinstvena. Ni le zgodovinska knjiga, čeprav je polna zgodovinskih dejstev in dogodkov, za katere lahko najdemo potrditve tudi v drugih zgodovinskih spisih. Ni le literarno delo, čeprav vsebuje čudovito poezijo in opis dogodkov. Ni niti knjiga s področja psihologije, čeprav veliko govori o razumevanju človeške narave in o medsebojnih odnosih, kakršni bi morali biti v vsakdanjem življenju. Ni niti znanstvena knjiga, čeprav nam veliko govori o našem

svetu. Znanost se ukvarja s problematiko nastanka stvari in njihovega namena. Biblija pa več govori o tem, zakaj je nekaj tako, kot je.

Če želimo izvedeti, ali je Biblija resnična, jo moramo najprej brati in potem slediti ter prakticirati njeno učenje.

Pripravila: DC (Biblična skupina)

LETO BOŽJEGA USMILJENJA KOT PRILOŽNOST ZA VSE NAS

Razmišljanje z nekega seminarja začenjam z naslednjo zgodbo:

Neki Španec se je odločil, da se bo pobotal s svojim sinom, ki je pobegnil v Madrid. Ves skrušen je v časopisu El Liberal objavil naslednji oglas: «Paco, v torek opoldne pridi k hotelu Montana. Vse sem ti odpustil. Tvoj oče.» V Španiji je Paco pogosto ime in ko je ta oče odšel na trg pred hotel, je osemsto (800) mladeničev po imenu Paco čakalo svojega očeta.

Ta zgodba nam pokaže dve plati:

1. Oče je očitno mislil, da je on edini oče, ki ga je sin užalil in bo prvi oče, ki bo sinu odpustil.
2. Več kot očitno je, koliko ljudi še posebej mladih, si želi oziroma obupno išče in potrebuje odpuščanje, milost in sprejetje svojih staršev.

Nekdo mora narediti prvi korak, sicer nikoli ne pride do sprave. Nekdo mora imeti milost in odpustiti. Vendar milost ni zaslužena. Milost se zgodi. Je zastonjski božji dar. Ni odvisna od tega, kar smo naredili za Boga, temveč od tega, kar je Bog naredil za nas. Vse kar moramo storiti je, da iskreno rečemo: »pomagaj Bog, pridi v moje srce in v moje življenje«. Bog bo naše prošnje vesel. Zaradi naše svobodne volje On vedno samo čaka na naše povabilo. Ni nam treba dosehati, temveč samo slediti Njemu, ki je že prislužil dragoceno nagrado - to, da nas Bog sprejema.

In zakaj je odpuščanje tako velika vrednota naše vere? Samo zato, ker je BOG tak, ker On odpušča, On nam je prvi odpustil. Poklicani smo, da postanemo podoba Boga, da smo zgled Božje družine. Da ljubimo svoje sovražnike. Kajti če nam Bog odpušča naše dolgove, kako bi mi mogli ravnati drugače?

pripravila: Dragica Cverle

Kapelica pri domačiji Svečnik

Ob cesti, ki vodi skozi zaselek Radoblje, stoji že več kot 150 let stara kapelica posvečena Materi Božji. Skozi vsa leta so se vaščani in mimoidoči s svojimi priprošnjami obračali k Mariji. V zahvalo za uslišane prošnje je rodbina Svečnik skupaj s sovaščani lepo skrbela za to manjšo bogoslužno zgradbo.

Namen njene postavitve ostaja skrit v veri in zaupanju v Marijo. Domneva se, da je bila zgrajena okrog leta 1860. Na čas 2. pol. 19. stol. spominja tudi arhitekturna členitev kapelice s pravokotno tlorisno zasnovo, ki jo zaključuje polkrožni zaključek na zadnji strani in jo s tem uvršča med edinstvene v Sloveniji. Kapelico pokriva dvokapnica s svojevrstnim polkrožnim zaključkom ostrejša na zadnji strani, ki je v celoti pokrito z bobrovcem.

Čelno fasado poudarjata stilizirana vogalna pilastra, ki ju prekinja profilirani zidec, nad katerim se dviga šilasta obroba vhodne odprtine. Prehod v trikotno čelo loči profiliran venčni zidec. Stranski fasadi odpirata šilasti okni s kasetiranimi, z barvnimi stekli zaprtimi okvirji. Enako oblikovani okni odpirata tudi krožni zaključek kapelice. V notranji niši, ki jo zapirajo zastekljena vrata, stoji kip Marije Brezmadežne ter dva manjša kipa. Zunanji vhod v kapelico pa zapirajo nižja kovana vrata.

Nad zunanjim vhodom je zapisana letnica 1890, kar naj bi predstavljalo leto njene prve obnove. Kljub rednemu vzdrževanju kapelice v prejšnjih rodovih, je zob časa in vse močnejši promet skozi vas, zahteval korenito prenovo leta 2001. Z manjšo prestavitvijo ceste, obnovo vseh zidov do temeljne trdne osnove in rekonstrukcijo poškodovanih elementov arhitekturne členitve, ter restavriranjem vseh kipov je kapelica zopet na novo zaživela.

Blagoslov obnovljene kapelice, ki ga je opravil pokojni nadžupnik in dekan Jože Horvat, je zopet povezal sovaščane in ostale pričevalce žive vere. Začutili smo lahko pomembnost in dolžnost ohranjanja vere in kulturne zapuščine preteklih rodov.

Družina Bolčina